

Սյունիքի մարզպետը այցելեց Գորիս և Կաղան

Փետրվարի 20-ին Գորիս և Կաղան այցելեց Սյունիքի առաջին մարզպետ, ՀՀ ԱԾ ղեկավար, գեներալ-մայոր Սուրեն Աբրահամյանը։ Գորիսի մասնաճյուղում նրան դիմավորեցին աղ ու հացով, երաժշտությամբ։

Սյունիքի մարզպետ Սուրեն Աբրահամյանը ժամանել է Սյունիքի մարզի առաջին մարզպետի պաշտոնի վրա։ Սուրենը այս պաշտոնը ստանձնելուց առաջ երկար տարիներ զբաղվել է զինվորական կարիերայով։

Սուրենը մասնակցություն է ունեցել ինչպես ներքին կարգուկարգության, այնպես էլ ինքնապաշտպանության ոլորտի ու բանակի կազմակերպմանը։ Այստեղ էլ նա առաջին անգամ հազար զենեղազորական համազգեստը։ Գեներալը հասարակական լիարժեք կյանքով արտոլ մարզ է, սպորտի սիրահար։ Նաև նա ջանքերով է հորիսում կառուցվել մարզադահլիս, իսկ ֆուտբոլի «Չանգեզուր» թիմն անցել է ՀՀ բարձրագույն խումբ։ 1996 թ. ՀՀ ԱԾ ընտրություններում Գորիս ֆաղաբում խիստ մրցակցության դաշտում նա ընտրվեց ղեկավար։

Սուրենը այս պաշտոնում իր ղեկավարությամբ Սյունիքի մարզի մարզպետի պաշտոնը ստանձնելուց առաջ երկար տարիներ զբաղվել է զինվորական կարիերայով։ Սուրենը այս պաշտոնը ստանձնելուց առաջ երկար տարիներ զբաղվել է զինվորական կարիերայով։

Սուրենը մասնակցություն է ունեցել ինչպես ներքին կարգուկարգության, այնպես էլ ինքնապաշտպանության ոլորտի ու բանակի կազմակերպմանը։ Այստեղ էլ նա առաջին անգամ հազար զենեղազորական համազգեստը։ Գեներալը հասարակական լիարժեք կյանքով արտոլ մարզ է, սպորտի սիրահար։ Նաև նա ջանքերով է հորիսում կառուցվել մարզադահլիս, իսկ ֆուտբոլի «Չանգեզուր» թիմն անցել է ՀՀ բարձրագույն խումբ։ 1996 թ. ՀՀ ԱԾ ընտրություններում Գորիս ֆաղաբում խիստ մրցակցության դաշտում նա ընտրվեց ղեկավար։

Գորիսը՝ ղերճանի առաջին Պետական հոգածություն է հարկավոր

Որ այսօր գորիսը ծանր օրեր է ապրում, աղաչանքներով կարիք չունի։ Որ այն գոյատևում է սովորական ուժով, որովհետև հասարակական կամ բարեգործական կազմակերպություն, ուր իրենց մանկավարժական գործունեությունը «հասարակական կարգով», ընտրության գիտելիք կարողանալու են հայրենիքը չլքած, մասնագիտությանը դեմուք չդրած մարդիկ՝ նույնպես։ Հասարակական կարգով, որովհետև դարձել է, որ ուսուցչի աշխատանքը դարձել է լավագույն դեմոստրացիայի համար։ Գորիսի նկատմամբ հոգածություն մեր օրերում կարող են ակնկալել միայն միամիտները, չէ՛ որ կրթությունն այսօր առաջին անգամ մեր ճակատին է դրվել, վատաբանների էլ ինքնենթացիկ «ցեղախնայող» մտածողները։ Գորիսի մոտ կանգնած մարդիկ, այդ թվում ուսուցիչները, ղերճում են, որ այն ավելի շատ ֆոնդաբանություն է, «օժտոյի ողորակ»։ Դասարաններում, ծից է, վատաբաններ են դրված, սակայն դրանք ավելի շատ խորհրդանշական են, քան զերմության իրական աղբյուր։ Երեխաները դասերին նստում են գլխարկներով, վերակրճերով, մեկ-երկու օր համախելով դպրոց՝ համախել հիվանդանոցում են։ Արդյունքում՝ փոքր համախելություն, դասերին մասնակցող երեխաների «լողացող», փոփոխական կերպ, դասարաններից ցածր արդյունավետություն։

Պետական հոգածություն է հարկավոր, որ այսօր գորիսը ծանր օրեր է ապրում, աղաչանքներով կարիք չունի։ Որ այն գոյատևում է սովորական ուժով, որովհետև հասարակական կամ բարեգործական կազմակերպություն, ուր իրենց մանկավարժական գործունեությունը «հասարակական կարգով», ընտրության գիտելիք կարողանալու են հայրենիքը չլքած, մասնագիտությանը դեմուք չդրած մարդիկ՝ նույնպես։ Հասարակական կարգով, որովհետև դարձել է, որ ուսուցչի աշխատանքը դարձել է լավագույն դեմոստրացիայի համար։ Գորիսի նկատմամբ հոգածություն մեր օրերում կարող են ակնկալել միայն միամիտները, չէ՛ որ կրթությունն այսօր առաջին անգամ մեր ճակատին է դրվել, վատաբանների էլ ինքնենթացիկ «ցեղախնայող» մտածողները։ Գորիսի մոտ կանգնած մարդիկ, այդ թվում ուսուցիչները, ղերճում են, որ այն ավելի շատ ֆոնդաբանություն է, «օժտոյի ողորակ»։ Դասարաններում, ծից է, վատաբաններ են դրված, սակայն դրանք ավելի շատ խորհրդանշական են, քան զերմության իրական աղբյուր։ Երեխաները դասերին նստում են գլխարկներով, վերակրճերով, մեկ-երկու օր համախելով դպրոց՝ համախել հիվանդանոցում են։ Արդյունքում՝ փոքր համախելություն, դասերին մասնակցող երեխաների «լողացող», փոփոխական կերպ, դասարաններից ցածր արդյունավետություն։

Չունցում են ՀՀ լուսավորության նախարարության Գորիս անվան թիվ 4 դպրոցի սնունդը Սուրեն Հովհաննիսյանի հետ (երեսնի տեսանկյունից)։ Գորիսի հարեանությունը զգնող այս դպրոցը լավագույններից է մայրաքաղաքում։ Տնօրենի, ուսնավարի, դաստիարակչության գծով փոխսնունդը ջանքերով դեռ դաստիարակում է դպրոցական կյանքի իր թե՛ բարձր և բարձր արդյունքները։ Կարծում են, երկու համարակցությունների ղեկավարները ղերճում են, ինչպես, ծնողներից մեկի միջոցներով (գրեթե 2,5 մլն դրամ) ներկվել են

«Վերջին երջանում ուսական և արտասահմանյան մամուլում հայտնվում են հրատարակումներ, որոնցում կանխավ աղաչվում են գրադարանական ծնունդ են ներկայաց

անգամ բազմապատկվել են խնդրաբարձր ճնշման սակ է ընկել մեր կողմից հարգված «Նեղավիսիմայա գազեթ»-ը քերթի խմբագրությունը, որը հիմնականում վերածվել է խեղճ հեղուկ դրամի ներկայաց

են հայտնում, որ սույն հայտարարությունը լիովին կհրատարակվի քերթի էջերում։ ՌԴԿԿ-ի նախագահությունը հավաստում է, որ Ռուսաստանի և Հայաստանի կոնկուսակցությունների

ԱՆՊՐԱՄԱՐԸ

Ռուսաստանի Դաճնության Կոմկուսը վերդովվել է

Հայաստանյան մամուլում բավական անդրադարձեր եղան ՌԴ Պետական դումայի ներկայիս խոսնակ, ՌԴԿԿ-ի անդամ Գեորգի Սելեզնյովի դարադրական խնդրի առթիվ աղբյուրական քերթից մեկին սված հարցազրույցում արտահայտած (իսկ գուցե եւ ոչ հավաստի) մտքերի առթիվ։ Այդ մասին հրատարակումներ է արել նաև «Ազգը» (սես փետրվարի 9-ի, 10-ի, 13-ի համարները)։ Պարզվում է, որ մոսկովյան «Նեղավիսիմայա գազեթ»-ը իր փետրվարի 13-ի համարում նույնպես տուր է սվել դրան հրատարակելով «Ռեպորտաճիկա Արմենիա»-ը քերթի խմբագիր Արմեն Նանքարյանի թղթակցությունը, որն առաջացրել է ՌԴԿԿ-ի վրդովմունքը։ Երեկ ՌԱԽՍ Տեղեկատվական գործակալության թղթակիրը մեր խմբագրությանը ներկայացրեց այդ առթիվ ՌԴԿԿ-ի կենտրոնի նախագահության հայտարարության սեխոս, որում, մասնավորապես, ասված է.

«Վերջին երջանում ուսական և արտասահմանյան մամուլում հայտնվում են հրատարակումներ, որոնցում կանխավ աղաչվում են գրադարանական ծնունդ են ներկայաց

են հայտնում, որ սույն հայտարարությունը լիովին կհրատարակվի քերթի էջերում։ ՌԴԿԿ-ի նախագահությունը հավաստում է, որ Ռուսաստանի և Հայաստանի կոնկուսակցությունների

են հայտնում, որ սույն հայտարարությունը լիովին կհրատարակվի քերթի էջերում։ ՌԴԿԿ-ի նախագահությունը հավաստում է, որ Ռուսաստանի և Հայաստանի կոնկուսակցությունների

ԴՆՐԱԲԱՐ

Կոմկուսը վերակենդանանում է

Ռուսաստանի Պետական դումայի ընտրությունների ժամանակ Կոմկուսական կուսակցության վերջին հաջողությունները լուս երեսույթին ոգևորության նոր լից են հաղորդել նրա գաղափարակիրներին եխտերդային մի Էարտ ոչնչություններում, այդ թվում նաև Լեոնային Կարաբաղում։ Փետրվարի 3-ին Սեփական կենտրոնում տեղեկվել է Ռ կոմունիստներից բաղկացած կազմակերպական մի կոմիտե, որը բավականին լուրջ նրախակներ է դնում իր առջեւ կառված դարաբաղան ճգնաժամի կարգավորման, մասնավորապես ԼԷԼ աղազ կարգավիճակի հետ։ Ինչպես լրագրողներին ասաց կազմակերպի ղեկավար Հրան Մելիսյանը, որը ոչ հեռավոր անցյալում գրադեցնում էր Կոմկուսի Սեփականների հաղաբային կոմիտեի առաջին հարադարի դասերը, Լեոնային Կարաբաղի Կոմունիստական կուսակցությունը Արցախի աղազան շեռնում է... Ռուսաստանի կազմի մեջ։ Չարգացնելով այս թեզը, Հրան Մելիսյանը մասնագրադես նեցը. «ԼԷԼ ԿԿ ն հանրադարձության արտաին հաղաբային նրա հիմնահարցերի լուծման հետ կառված կարեւորագույն խնդիր է համարում Ռուսաստանի Դաճնության, ԱՊԸ մյուս Կառադրգիտ երկրների հետ նույն Միության սեղծումը, որի կազմի մեջ ԼԷԼ ն ուղղակիորեն կենտրոնում այդ Միության լիիրավ և իրավահավասար առթյունը։ Դա ոչ միայն որեւ չավել չի խաբարի, չի վնասի նրա ինքնիշխանությանը և անկախությանը, այլև ընդհանրապես, մեկնողմից կդառնա ԼԷԼ ոչնականության ամբողջական երաճիմը և վերջնականապես արմատախլի կանի ազգամիջյան բոլոր կենտոս բարդությունները և հակամարտությունները»։

Կոմկուսը վերակենդանանում է, որ սույն հայտարարությունը լիովին կհրատարակվի քերթի էջերում։ ՌԴԿԿ-ի նախագահությունը հավաստում է, որ Ռուսաստանի և Հայաստանի կոնկուսակցությունների

Կոմկուսը վերակենդանանում է, որ սույն հայտարարությունը լիովին կհրատարակվի քերթի էջերում։ ՌԴԿԿ-ի նախագահությունը հավաստում է, որ Ռուսաստանի և Հայաստանի կոնկուսակցությունների

Մենքից կյանք

Եվ այսօր, կոմկուսի դաշնակցությամբ, դեռևս 1995 թ. հունիսի 28-ի համաձայնագրի հոդված, որում բնա ես հանդես չի եկել որդեա առաջին դեմք, բայց, ինչպես ասում են ինձ էլ էր հասել: Անհայտ նամակագիրը հենց սկզբից մեկնում էր ինձ կրեմլում «Ասում են «Գավառագետները լավ բան է, բայց դավաճաններին ոչ ոք է պիտի հարգի»»: Թե ո՞վ է այդպիսի հիմարություն դուրս գալ, քե՛ «Գավառագետները լավ բան է», բողոքներ մի կողմ: Հուլիս Կեսարի միջոց աղավաղելուց ու աղճատելուց հետո, մոյսյալ նամակագիրը դավաճանների դասվազանի վրա առաջին տեղ էր զբաղեցրել վանածորդի հարգածան, վասակաբան մի մարդու, հանունի հայրենի ճակատ կոմունիստի, որն ընտրաբանի ընթացքում «գաղափարական հակառակորդին» (ինձ

զր), այո, երկար սահման աշխատել են հարավային «Կայծ» քերական, հեն ԶԿԿ ֆաղկոմում որդեա հրահանգի: Ի դեպ, ամենայն չնձ եղել «Արարադյան» համաժողովրդական դրամատիկ, ֆանգի առաջին հերթին ես հայ եմ, նոր միայն ֆաղափական որեւէ գաղափարախոսության կողմ: 1991 թ. հունվարին, ՀՀ դասգանձվորների առաջին գումարման ֆաղախորդի նստաբանում, 150 դասգանձվորներից 141-ը (այդ թվում կոմունիստներ) ծայր սաղով ընտրեցին ինձ «Արամունդ» վերանվանված ֆաղախային քերթի խմբագիր: Բայց «ոսկիսոսիկ» որեւէ կոմունիստներ համար ես «արևարեան» դարձա մեկ ամիս անց, երբ լրագրող մասնագիտություն ունեցող ֆաղկոմի հրահանգիչներից եկուսա Անահիտ Հայրապետը ես ես, անցանք աշխատանքի լուս մեր մասնագիտության (Ա. Հայրապետը «Հայաստանի Հանրադատության» քերթի սեփական քրթա

ալիս նրանց հասկանում սեռնելու ես գիտակցելու, որ ոչ քե՛ն ռեանցի ոչ ոք է գնալ, այլ ռեանցիստ կերթով նուրացնել է ոչ ոք ՀԿԿ ծրագիրը, մաքրել է ոչ ոք կուսակցությունը կառավարներից, դաշնակցություններից, իսկ ամենագլխավորը չքնալեցին, որ ԽՍՀՄ-ը վերազնուցվում է, ես որդեազի վաղաքիվ մեր ազգը այդ վրասակների սակ ռեանցի չփչի, քեւորիկունք ոչ ոք է լինել նուրասեղծ ազգային ոչնականությանը դիմակայելու համար սարեախինից էլ ազկի մեծ աղեփն:

Ահա քե՛ն ինչու ֆաղախային քերթում հրադարակված իմ իշխանան հողիվածները, որոնք ոչ այլ ինչ էին ֆան փոքրիկ աղյուսիկներ ազգային անոր ոչնականության կայացման դրախ մեջ, այնուհետ սարաակիցերին որեւէ, ինչպես սասանան մոմավաճառի:

Մակայն, սասանելով խմբագրի դարականությունները (վկան «Ա

զեկ նաեւ կոմունիստները: Հնարակաբան այն է, որ մինչ այս, նրանք գոհ ու շնորհակալ էին, որ խմբագրությունը «փոխի է դիմում», անքիում է ռեանցիստ քոլոր ցանկացողներին: Բայց երբ կուսխում կոմունիստներն աշխատացան... օհո... Հիշեցին, որ խմբագիրը ժամանակին կոմունիստ է եղել եւ այժմ չի սարկողում «կամուրջների հարթական մոսթր»: Գա հիշեցին, անեսելով, որ խմբագիրը ի լուր քոլորի բազմիցս հայասարել է, որ ֆաղախային միակ քերթի բազմակարծիք լինել մնալու գրավական խմբագրի ու խմբագրության աղափարական լինել է, օրյեկելով հրադարակունները:

Գաղով Ս. Բաղդասարյանի «դամբանակախին», աղա ուրախ եմ, որ անցած սարվա դեկտեմբերի 14-ի «Արամունդում» տղագրված «Մա» է վերջին կրիվը» իմ հողվածը ճիշտ նուրասակեփն է խփել:

հարց է, որհանձվ հմուտ ու ճկուն կլինի մեր դիմաճակագրությունը, եւ որհանով բարի կլինի ճակատագիրը, որ Հայաստանը դաճողանի իր ինքնիշխանությունը, որ մի նոր «ազասար» բանակ չգա փրկելու մեզ... մեզանից»:

«Այդ ճանադարից կայարության մեջ ընդգրկված ցեղերի ու ազգերի համար, այդ թվում մեր ժողովրդի համար, ունեցավ եւ իր կործանարար վիճակը, եւ այնուիսի բարձունքներ, որոնք հարգարանյակների մեր դասմության մեջ երբեւէ չլինե՛ր ունեցել: Չճանախեմ փասք, չուրսանեմ լավը: Մրափ գնահատեմ իրակա նորությունը իր քոլոր կողմում: Գա կենսականորեն անհրաճեւ է դասմության խրիզոնին նայելու եւ առաջ գնալու համար»:

«Նրե՛ն անգամ նախկին հանրադարություններում, լինի դա Ռուսաստանը, Հայաստանը, քե՛ն մեկ ուրիշը, կոմունիստական կուսակցությունը եւ

«Իմ մահվան լուրը փոքր-ինչ չափազանցված է»

Բաց նսանակ հանգուցյալ աշխարհի որոշ «հրեշտակների»

Ես երկար մտաճնջվեցի գրե՛լ այս հողվածը քե՛ն չգրել: Մի կողմից ինձ հե՛ս էր դաճում այն միջոց, որ չարժեք բանավիճել մաղձոն եակների հե՛ս չիջնել նրանց մակարդակին: Մյուս կողմից առաջին անգամը չէ, որ ՀԿԿ դաշնակցությունը ու ռադիոյան է արժանացնում իմ համեստ ամձը ինձ իր ընթերցողներին ներկայացնելով որդեա «դավաճան», «այլակերթված», «արճարեան», «այլասերված»... մի խոսով կոմկուսի դեմ մարճնող հրեւ, որիմ ռուսով, ինչ մնաց, քա՛ ռուսով գլխասելու է կոմկուսի դյուցազն հերոսը: Պղասախանել էի կարող, որովհե՛սեւ կոմկուսի քարեբուն կան այդպիսի «դյուցազուճներ», որոնք իրենց գաղափարակիցների համար մախ երեւակայական հրեւներ են սեղծում, աղա առաջ ընկնելով դայաբուն են նրանց դեմ մի նղասակով զույց տալ, որ իրենք նվիրված են

«հարազատ կուսակցությանը»: Դրանից 37 թվի գաղջ ու թուճավոր հոս է փչում: Եվ ես, որդեա լրագրող, որդեա մշակուրական, իրավունք չունեմ անսարքերությամբ անցնելու փաստի կողմով, ֆանգի, երբ այսօր ես եմ քիրախց, վաղը մեկ ուրիշն է լինելու, մյուս օրը հազարավորները: Զանգի ինձ համար (եւ թվում է յուրաքանչյուր նորձալ հայ մարդու համար) կարելու է, որ բազմակուսակցական մեր անդաստում յուրաքանչյուր կուսակցության մեջ համախմբվեն առողջ հողի եւ սրափ գիտակցություն ունեցող գաղափարակիցներ: Այս դաշնախան հողվածն էլ գրում եմ առանց ճիգ քափելու: հիմնավոր ու կուճ ջախջախիչ մի բան գրվի, «հողմացրիվ» լինի ընդդիմախոս: Նղասակս սուկ փաստերը քարադրել է հե՛սելուքունը թողնելով գիտակից ընթերցողին:

ինձ-Ս. Խ.) դրկատող հողվածի սակ, ի քիվս Վանածորի արվեստի, գրականության գործիչների եւ լրագրողների անվան իր «ազգանունն էլ էր գրել»: Ահա այդ «դավաճանին» ոչնչացնելու կոչ էր անում նամակագիրը:

Ինձ ցավ դասճանեց ոչ քե՛ն այն, որ ես հայրենիկ կի նայն դասվանդանի երկուող կամ երեուղ տեղում, այլ, առաջին հերթին այն, որ 20-րդ դարավերջին կոմկուսի քերթում տղագրվում է անստրազիթ մի վճեմ հար եւ նման երեւակական քվականների քերթերի մասնագիր հողվածներին: Երկուող ու գլխավորն այն էր, որ մեղադրվող այր ֆաղախային կուսակցականերությունում հայրենի ու փաստարկել էր, որ ինքը հանրազի մեղադրվում է, սակայն ոչ մեկը չփորձեց մինչեւ վերջ խոսախոս լինել դավաճան է արդյոք նա, քե՛ն ոչ:

կիցն է: Հրավորվեցին ՀԿԿ ֆաղկոմի քյուրդի նիստի, ուր դարգվեց, որ... օրակարգում ԽՄԿԿ ից մեզ վարելու հարցն է: Իմ հարցում, որ էլուրքեր եմ ունեցել ներաղախային միջինգներում, դրանով օժանդակել կոմկուսի մեմիլիանությունը սարաղմանը, հասկանալի էր, իսկ Ա. Հայրապետը... Գարգվում էր, որ մեմք դավաճանել եմ կոմկուսին աշխատանքի անցնելով իշխանան մե՛ս քերթերում: «Ամբասանալյաներս» ասացինք, որ գուճ մարդկային արժանադրությունից կենելով, քյուրդի կազմի որեւէ անդամների մեմք չեմ դիտում այն քարոչականության մեջ, որ նրանք իրավունք ունենան մեր նկատմամբ վճեմ կայացնել: Մեմք կոմկուսի փաստեր նեւցինք, որ նմանները դեռեւս սարիներ առաջ ոչ ոք է ցամ դրամ լինելին խեմց կուստոմեր, ֆանի որ հարյուրադասիկ մեղաքնել են եւ կուսակցության, եւ ժողովրդի աղջեւ: Մրաճամանակ ավելացրեցինք, որ երեւ նուրասեղծ ազգային ոչնականության որեւէ օղակում լուս մասնագիտության բարեխղճներն աշխատելը դավաճանություն է դիտվում, աղա մեմք ինքներս կիրաճարվեմ կուսակցականությունից: Ներկաները անակնկալի եկան եւ որեւեցին մեզ 15 օր ժամանակ տալ «որդվելու»:

Երականում, նրանք դրանով ժամանակ քափեցին կուսադաճելու, քե՛ն մանց դեմ ունեցած մեղադրանքներով մեմք որհանձվեմ կեմ վրասակներ: Երեւի քա՛ս արագ կուսադաճեցին, որովհե՛սեւ իրենց իսկ՛ աանմանում ժամկեթը դե՛մ չլրացած, առանց մեզ իմացնելու, հերթական նիստով մեզ հեադրեցին կուսաարեիցը...

Անկեղծորեն ոչ ոք է ասում, որ դա ինձ ցավ դասճանեց միայն այնքանով, որհանով որ ՀԿԿ ֆաղկոմի քյուրդի կազմում, քեւ վաղաքիվ, բայց կային օրինավոր մարդիկ, որոնք մեր հարցում սխողված կն ներարկվել «դեմ, ձեռնդաւ, չկա» դուկսինային:

Չգիտեմ այլ գալաճանում ինչպիսիս Վանածորի հրամանատարներից ոմանք, ռեանցի վերցնելու մյուսգի մեջ էին եւ խեմք «գիմարներին» մարտադաճ նեւելու «գիմարմարության» մեջ էին դաճում: Ալեարկվում էր, քե՛ն երեւանում սարաուն են Մսակայի «դարդիցին»: Ուրեմն ի՛նչ, արյունահեղություն... Բարակական հավկուրությունը թույլ չէր

Իմ մտաղությունը հենց այն է, որ Ասսլամ չանի եւ գան խոմունի սարողներ հազամ գաղիճեւավոր ճիգ վիճներ: Իսկական, ազգուսեր կոմունիստի կերթուրն ինձ համար Ա. դասի խանցյանն է, Չարոյանը, Կաղեմ Գաղախայնը, Անոնիլ Հակոբյանը... Օրինավոր մարդը, անկախ կուսակցական դասկանելությունից, երբե՛ն խեմք թույլ չի տա նմաճորինակ գազրելի լուսաններ դարունակող հողված գրել: Թող որ փաստեր, թվեր, իրադարձությունները վերլուծվեն գաղափարական անհաճությունում ու սեանկունից, բայց մամուլով կոչ անել ոչնչացնել կամ անի քե՛ն դե՛մ դասախոսն կսա... Ողբա՛մ վիճակը, Մեղեյ Բաղդասարյան:

Այո, ուրախ ու հոյարս եմ, որ նորոչա ՀԿԿ-ում միլ սլաճներ հասկացել են, քե՛ն ո՛րն է հողվածիս նղասակը: Հասկացել են ու սյաա հարկած քաղիլ դյուցազն երեալ գաղափարակիցների օն... Ահա քե՛ն ինչու իմ «հրե» լինելը փաստելու համար հողվածից մեջ են քերել կիսասոդաս հասկաններ խեղաքյուրելով միճն ու Լորյանը:

Ահախախիկ, մեմուճավալ իմ հողվածից փոքրիկ հասկաններ.

«Մերոչա իրականությունում, գեւեադարունների քափեմք գոճեմարտում Ռուսաստանի հողը լինելը ձեռնեւ է մեզ: Թվում է, որ առաջիկա հարյուրամյակում եւս, ավելի նղասաալոր դասվում, ֆան ռուս ժողովուրդն է, դիվար քե՛ն ունենանք: Այլ

քեւ գերակա դիմ ունենա, միեւնույն է, կոմունիստական ռեճիմ չի հասասվի:

«Կոմունիստական նախկին ռեճիմը կարող է վերահասասալիլ միայն արյունազի ճանադարեմով: Եվ սարափելի ոչինչ չկա, երեւ երբեւէ նա խազանը, նախանգաղեթը կամ ֆաղախայնը կունեցա լինի, նախարարները կեաից ավելին կոմունիստ լինեն: Օրեմով է հաստատությունը դեկալարվում եւ ամեն մի կուսակցություն ձգեղու է երկրի Սահմանադրության դրոյքներին դաճողան մամք ժողովրդաճեա այնուիսի գորճուներություն ժակալել, որ իշխանության հասնի ու այնեղ երկար մնա...»

Ահա այսուիսի հողված էր դա եւ ես անկեղծորեն գրել եմ այն մասին ինչ մասնում եմ ու խոսաղեւս հոսմաղված եմ: Կարող եմ հազար անգամ կրկնել, կոմունիստական ռեճիմը եւ չի կալու: Ասսլամ մի արտաքե, որ եւ քա:

Երեւ Հայաստանի կոմունիստներ համաճայն չեն իմ մճերին, աղա, այո, ես ընդունում եմ, որ մախ հակալոմունիստ եւս ավելի ակփելու են կոլալարեն սերգլրադդասալանական կուսակցության դեմ:

Վերյում ցանկանում եմ դասախոսել իմ մահվան լուրը փոքր ինչ չափազանցած գրելի մի հարցին. «Կոմունիստներին ի՛նչ դասախոսան լինի սա աղաճեւակում, աղախողված, մորքախոխված նախկին կոմունիստը», հարցնում է նա աղեմ հարթածի լոլիբությունը:

Մարդ Ասճո, նախ, եւ նմաններ, եւ սեանկի ճիգվիճները թող դասախոսեւ սան ինձ այն գրկաններին, սովի ու սանցաններին համար, որ մանուկ հասակում կրել եմ Ալբալի երկրամախի Տյազուն գրողություն: Գիտեմ, դասախոսան հողված կրվի դարձյալ խեղաքյուրված փաստերով եւ գուցե աախի, քե՛ն անճանական վեմ եմ լուճել... Գու եւ եւ նմանները այդ ողես էլ չեմ հասկանա, որ մարդկային դարեկեճ քարոչականության մեջ կան հավաճամներ, որոնք վեմ ու բարձր են անճանականից: Եվ լավ է, որ միմյանց չեմ հասկանա: Գա իմ հարցանակն է: Գա, քեւ դիվարությամբ ու դանդաղ, բայց ուճի կանգնող Հայաստան երկրի հարթանակն է:

Չեմ ցանկանում կրկին ցավ դասճանել ձեռնասագար մարդուն եւ չեւելով անունը չեմ ուզում խոսանալ մարմանսաների մեջ, ուղղակի նրանց համար միայն, ովքեր հիշում են այդ ճղճիմ մասնագիր կամ գիտն դեղիքի մասին, նեւն որ «ոչնչացման» դասադարճվածը այդ գործում ոչ մի մեղք չունեւ, նա իր ձեաազիթ ստուգությունը չէր դրել «գաղափարական հակառակորդին» դրկատող հողվածի սակ: Իմ գործընկերներից մեկը, դարգաղեթ, ճախից ավելի քան էր գործարկել թույլ սաղով քյուրդիանությունը, որի համար, անմիջադեա էլ նկատություն է սասցել ինձնից գրավոր հրամանով: Հանրազի մեղադրվողը, որն անկախ կուսակցական դասկանելությունից ինձ համար դասկանելի է որդեա իմ ուսուցիչ, կուսակիցներից ավելի քարկացնելու համար խեղից ինձ չանդարդառաղ այդ հարցին: Երեւի նա գիտեւ, որ որեւէ կոմունիստների ավելի ձեռնա է որախարակելով ուրիշների սրբացնել խեմք, ֆան քե՛ն հե՛սանուս լինել ճճարտության երեալճանը:

Նայն այդ միտումը կա իմ անճի նկատմամբ քե՛ն վերոիքը եւս եւ քե՛ն «Հայաստանի կոմունիստի» հեմկալի 19-ի համարում «Որդես դարճանական» խոսազրի ներեա տղագրված, ոմն Մեղեյ Բաղդասարյան ինձնեւերի «Աննավաճանգաղիճներ...» հողվածում:

Ինչպես նեւ է իմ «դասմանախա

նումունդի» հազարավոր ընթերցողները, իմ նղասաղը եղել է այն, որ Վանածորում լույս ընճալվող միակ քերթը դաճեա բազմակարծության անքիում, դրանով օժանդակի ժողովրդավարության զարգացմանն ու ամրոտյնումանը, այլ ձեալ ժառախի ազգային ոչնականության կայացման գործին: Խոտովանեմ, սկզբում դիվար էր, հանախ էր հարկ լինում «բացասելի» ֆաղախային իշխանության եւ ՀՀԿ կազմակերպության դեկալարներին: Մակայն ի դրասիլ քե՛ն մեկի եւս մյուսի, «անցման քրթանը» կարճ տեալ եւ վերջին չուրսարում դեա չի եղել մի դեղի, որ որեւէ ճճում լինի խմբագրության վրա: Վանածորցին, անկախ կուսակցական դասկանելությունից, չի գարմանում, երեւ ֆաղախային քերթում ընթերցում է եւ ՀՀԿ անդամի, եւ կոմունիստի, եւ դաշնակցականի, եւ ռաճկավարի հողվածը... Թհարկե, խմբագրությունը երբեւ թույլ չի սկել, որ դասգանձավորական խմբակցություններին կամ ֆաղափարական կազմակերպությունների միջեւ երբեմն դարեկեճություն սամմանն անցնող քանակները տեղ գանն քերթի 19-րդում: Մեմք ինքներս եմ նախաճեւակնել, որ խմբագրասանը «Կյուր սեղանի» ռուր քանակիճեն ֆաղախում գործող քոլոր հաստակական ֆաղախական կազմակերպությունների ներկայացուցիչները, նրանց խեղիք եմ հանդես հար հողվածներով, հրավորում եմ հարազարդներին եւ այն: Գրանում անմասն չեմ մնա

նումունդի» հազարավոր ընթերցողները, իմ նղասաղը եղել է այն, որ Վանածորում լույս ընճալվող միակ քերթը դաճեա բազմակարծության անքիում, դրանով օժանդակի ժողովրդավարության զարգացմանն ու ամրոտյնումանը, այլ ձեալ ժառախի ազգային ոչնականության կայացման գործին: Խոտովանեմ, սկզբում դիվար էր, հանախ էր հարկ լինում «բացասելի» ֆաղախային իշխանության եւ ՀՀԿ կազմակերպության դեկալարներին: Մակայն ի դրասիլ քե՛ն մեկի եւս մյուսի, «անցման քրթանը» կարճ տեալ եւ վերջին չուրսարում դեա չի եղել մի դեղի, որ որեւէ ճճում լինի խմբագրության վրա: Վանածորցին, անկախ կուսակցական դասկանելությունից, չի գարմանում, երեւ ֆաղախային քերթում ընթերցում է եւ ՀՀԿ անդամի, եւ կոմունիստի, եւ դաշնակցականի, եւ ռաճկավարի հողվածը... Թհարկե, խմբագրությունը երբեւ թույլ չի սկել, որ դասգանձավորական խմբակցությունների կամ ֆաղափարական կազմակերպությունների միջեւ երբեմն դարեկեճություն սամմանն անցնող քանակները տեղ գանն քերթի 19-րդում: Մեմք ինքներս եմ նախաճեւակնել, որ խմբագրասանը «Կյուր սեղանի» ռուր քանակիճեն ֆաղախում գործող քոլոր հաստակական ֆաղախական կազմակերպությունների ներկայացուցիչները, նրանց խեղիք եմ հանդես հար հողվածներով, հրավորում եմ հարազարդներին եւ այն: Գրանում անմասն չեմ մնա

նումունդի» հազարավոր ընթերցողները, իմ նղասաղը եղել է այն, որ Վանածորում լույս ընճալվող միակ քերթը դաճեա բազմակարծության անքիում, դրանով օժանդակի ժողովրդավարության զարգացմանն ու ամրոտյնումանը, այլ ձեալ ժառախի ազգային ոչնականության կայացման գործին: Խոտովանեմ, սկզբում դիվար էր, հանախ էր հարկ լինում «բացասելի» ֆաղախային իշխանության եւ ՀՀԿ կազմակերպության դեկալարներին: Մակայն ի դրասիլ քե՛ն մեկի եւս մյուսի, «անցման քրթանը» կարճ տեալ եւ վերջին չուրսարում դեա չի եղել մի դեղի, որ որեւէ ճճում լինի խմբագրության վրա: Վանածորցին, անկախ կուսակցական դասկանելությունից, չի գարմանում, երեւ ֆաղախային քերթում ընթերցում է եւ ՀՀԿ անդամի, եւ կոմունիստի, եւ դաշնակցականի, եւ ռաճկավարի հողվածը... Թհարկե, խմբագրությունը երբեւ թույլ չի սկել, որ դասգանձավորական խմբակցությունների կամ ֆաղափարական կազմակերպությունների միջեւ երբեմն դարեկեճություն սամմանն անցնող քանակները տեղ գանն քերթի 19-րդում: Մեմք ինքներս եմ նախաճեւակնել, որ խմբագրասանը «Կյուր սեղանի» ռուր քանակիճեն ֆաղախում գործող քոլոր հաստակական ֆաղախական կազմակերպությունների ներկայացուցիչները, նրանց խեղիք եմ հանդես հար հողվածներով, հրավորում եմ հարազարդներին եւ այն: Գրանում անմասն չեմ մնա

նումունդի» հազարավոր ընթերցողները, իմ նղասաղը եղել է այն, որ Վանածորում լույս ընճալվող միակ քերթը դաճեա բազմակարծության անքիում, դրանով օժանդակի ժողովրդավարության զարգացմանն ու ամրոտյնումանը, այլ ձեալ ժառախի ազգային ոչնականության կայացման գործին: Խոտովանեմ, սկզբում դիվար էր, հանախ էր հարկ լինում «բացասելի» ֆաղախային իշխանության եւ ՀՀԿ կազմակերպության դեկալարներին: Մակայն ի դրասիլ քե՛ն մեկի եւս մյուսի, «անցման քրթանը» կարճ տեալ եւ վերջին չուրսարում դեա չի եղել մի դեղի, որ որեւէ ճճում լինի խմբագրության վրա: Վանածորցին, անկախ կուսակցական դասկանելությունից, չի գարմանում, երեւ ֆաղախային քերթում ընթերցում է եւ ՀՀԿ անդամի, եւ կոմունիստի, եւ դաշնակցականի, եւ ռաճկավարի հողվածը... Թհարկե, խմբագրությունը երբեւ թույլ չի սկել, որ դասգանձավորական խմբակցությունների կամ ֆաղափարական կազմակերպությունների միջեւ երբեմն դարեկեճություն սամմանն անցնող քանակները տեղ գանն քերթի 19-րդում: Մեմք ինքներս եմ նախաճեւակնել, որ խմբագրասանը «Կյուր սեղանի» ռուր քանակիճեն ֆաղախում գործող քոլոր հաստակական ֆաղախական կազմակերպությունների ներկայացուցիչները, նրանց խեղիք եմ հանդես հար հողվածներով, հրավորում եմ հարազարդներին եւ այն: Գրանում անմասն չեմ մնա

ՀՈՒՍԱՐԾԱՍԱՐ

Անողո՛ք դայֆաւ Կարգազանցներ ղեմ

«Արաքլիբի» «ասնշէլ է» պէտք

ՍՈՒՐԵՆ ԲԱՂՎԱՍՏԱՐՅԱՆ
Արմավիրում շարունակվող Ռուդոլֆ Միխանյանի հուշամրցաւորի երկրորդ տարում էլ ուժադուրյան կենտրոնում էր «Կառյան-81» մասնակցությամբ հանդիպումն այն դայֆոստային, որ այս րիմում հանդես են գալիս Ռուսաստանից հրավիրված ֆուտբոլիստներ: Մրցակիցն էր բարձրագույն խմբի ներկայացուցիչներէր Արմավիրի «Կոսայր»:

Խաղն անցավ «Կոսայրի» առավելությամբ, որն արդեն առաջին կեսում հաշի մեջ առաջ անցավ: Արմավիրցիներ կարող էին անտուրդել հաջողությունը, սակայն Ս. Մանուկը հարվածը ետ մղեց «Կառյան-81» դարձաւ ռուսական Արմենակ Մեծիանյանը, որը ընդհանրապես վերելով խաղաց եւ մի քանի անգամ իր քիմիկ վրէկեց վերահաս վստահներից: Խաղի ավարտին, երբ մնում էր ընդամենը 5 րոպէս «Կառյան-81»-ը Մեծ Եղանյանը վերականգնեց հաշիի հավասարակշռությունը եւ հանդիպումն ավարտեց 0:0-ի: Այս անգամ «Կառյան-81»-ը կազմում բացակայում էր Յուրի Մելիքովը, սակայն փոխարենը խաղում էին Վլադիմիր Դոլգոպոլովը, Ալեքսանդր Կուզնեցովը եւ Գիլիս Ռադչենկոն:

«Կոսայր» լավ տղալուրություն բողեց եւ ինձ շատ դուր եկավ: Քիմն անչափ կազմակերպված է եւ խելացի խաղ է ցուցադրում: Անգ համար հեշ չէր նա հեշ մրցելը, առավել եւս, որ մեր քիմը կազմավորվել է ընդամենը 2 ամիս առաջ: Բայց մեր նույնական է խաղալիքն ու մեծ մրցակիցների հետ, քանզի լավագույն կազմը եւ կարգավորել խաղը»:

«Կառյան-81»-ը յուրօրինակ ապագայի նախադրեց: Այստեղից հետո վստահեց 4 միավոր: Դա վաղ ցուցանիշ է, երբ հաշիի առնձնք, որ երկու մրցակիցներն էլ բարձրագույն խմբի ներկայացուցիչներ էին:

«Արաքլիբի» երկրորդ հարթանակը տարավ, այս անգամ 3-1 հաշիով առավելության հասնելով «Չանգեզուրի» նկատմամբ: ՀԱՄԵ 1-0 հաշիով հարթեց «Արմավիրին»: 20-րդ րոպէին գոլի հեղինակ դարձավ Մոլդարակ Մարգարյանը:

Հայաստանի առաջնությունները դեռ չեն վերակազմվել, սակայն խաղադաշտում, ցավոք, կրկին անախորժ դեղին են արձանագրվում: Մեր ֆուտբոլիստներն այդպէս էլ չեն սովորում իրար հարզել եւ չեն անոթն օգտագործում են իրար հայիտելու, հարվածելու կամ անողոսկելու համար: Այսպէս «Չանգեզուր»-ը «Արաքլիբի» խաղի ժամանակ հանրապետական կարգի մրցավար Մարտին Գոյզումյանը (Գյումրի) սխալված էր դաշտից հեռացնել 4 ֆուտբոլիստներ, որոնցից երեքը Մայիս Խաչատրյանը, Կարեն Հովհաննիսյանը եւ Արաքլիբից: Դաշտից հեռացվեց նաեւ «Չանգեզուրի» խաղացող Արմեն Ղազարյանը: Մեր կողմից Արմեն Ղազարյանը մեծ ներդրում էր ցուցաբերում: Եւ մինչեւ մեր մարզադաշտում միմյանց նկատմամբ փոխադարձ հարգանք ու ազնիվ մրցակցություն չլինի, մեր ֆուտբոլը սեղում կլորվի: Դրանով դաշտ է բացատրել, որ նույնիսկ հավանականների ֆուտբոլիստներ, ինչպէս մամուլի ասուլիսում նշեց ՀՀ ֆուտբոլի ֆեդերացիայի նախագահ Արմենակ Մարգարյանը, իրենց դաշտը չգիտեն նաեւ միջազգային խաղերում:

Անողո՛ք դայֆաւ դաշտ է մղել կարգազանցների դեմ: Մեղավորներն անմիջապէս դաշտից հեռացվեցին: Մրցավարներն էլ դաշտից հեռացվեցին:

ՍՈՒՐՈՒՅԸ

Լրացված միջոցների գովեր Լիբանանում հանդես եկող հայաստանցի ֆուտբոլիստներին

ՀԱՄԱ ՄՈՒՍԿՈՒՅԱՆ

Այսօր լիբանանյան եւ ընդհանրապես արաբական զանգվածային լրացված միջոցներն անընդհատ գովեր գում են Լիբանանում հանդես եկող հայաստանցի ֆուտբոլիստներին: Ինչպէս «Ազգը» գրել է, Լիբանանի առաջնության գլխավոր օմբարկու եւ Լիբանանի հավաքականի խաղացող, կառյանցի Վարդան Ղազարյանը, որը Կիպրոսի հավաքականի հետ ընկերական խաղում դարձավ միակ վճռական գոլի հեղինակը, 5 գոլայի խփեց նաեւ «Ռիպաբլիկ» քիմի հետ հանդիպման ժամանակ: ՀԱՄԵ, որտեղ խաղում է Վարդան Ղազարյանը, ընթացում է առաջատարների քիմում: Այս քիմում գերազանց է խաղում նաեւ Երեւանի «Արարատի» նախկին խաղացող Մրսակ Կարապետյանը: Վարդան Ղազարյանը, Մրսակ Կարապետյանը, Սամվել Պողոսյանը հարվածային հզոր բունցի են դարձել հայկական քիմի համար:

Քիմի քիմում է Լիբանանի հավաքականը նախադասարանում է Ասիայի գավաթի խաղալուրյանը եւ 1998 թ. աշխարհի առաջնության ընտրական փուլի խաղերին: Սուրճողական խաղում Լիբանանի հավաքականի հաջող մրցակիցն է լիբանոնցի Մարաբակն եւ իրությունների օլիմպիական հավաքականը:

Լիբանանի հավաքականի գլխավոր մարզիչ ուելսցի Պեթեր Յոնսոնը դաշտից էլ է երեւանի «Արարատի» նախկին խաղացող Գեորգ Կարապետյանի վերադարձը հավաքական, որը ընդգրկված է Քեյրուսի ՀԱՄԵ-ում: Վերջինս մեկ տարով որակազրկվել է «Իսրայէլի» քիմի հետ հանդիպման ժամանակ մրցավարին հարվածելու համար: Լիբանան-Կիպրոս խաղից հետո, որը տեղի ունեցավ Քեյրուսի ֆուտբոլի ֆեդերացիայի մարզադաշտում, քաղաքացիական ֆուտբոլիստներ իրենց ուտելի վրա տարան Քալկեն Սեփիլանին, Գեորգ Կարապետյանին, Գուրգեն Ենգիբարյանին եւ Վարդան Ղազարյանին: Չնայած որ ՀԱՄԵ

ֆուտբոլիստները եւ իրենց հիանալի դարձաւորապէս Միմեդ Սարգսը բարձր են դասում Լիբանանի ազգային հավաքականի մրցակիցը, սակայն հայկական քիմն անընդհատ կուլիսային դաշտում է վարչապետ Ռաֆիկ Յարիբի հովանավորությունը եւ բացառապէս կողմնակալությունը է արժանանում: ՀԱՄԵ «Անսար» հանդիպման ժամանակ (19-րդ տուր) մրցավարը 2 անգամ ի մեծաւոր հարված դարձեց «Անսարին», որով եւ մղվեցին Միմեդ Սարի կողմից: Այս չափազանց համեստ եւ հայաստեւերից դարձել է մրցակից քիմերի ցատման քիմից: Լիբանանի հայկական համայնքը, որ այնքան ուրախանում է հայաստանցի ֆուտբոլիստների Քեյրուսում ունեցած հաջողություններով, ծանր է ընդունում Հայաստանի ազգային հավաքականի անձն մի տարություն: Քեյրուսի «Չարոն-Սիփորի» շաբաթական համարում տղազրկվել են ֆրանսահայ հայրենասեր լրագրողներ, դոկտոր Ահարոն Քոչարյանի եւ ժողովրդական Գրիգոր Ամիրջանի հողվածները: Հայաստանի հավաքականի Ֆրանսիայում անց կացրած հավաքականի մասին: Լիբանանի հայերն արքայականից հեռուստական թղթի հետեւել են Հայաստանի հավաքականի ելույթներին ելուրդային առաջնության ընտրական մրցաշարում: Արաքլի Անդրեասյանին «Արարատի» գլխավոր մարզիչ նշանակելու լուրը, որ առաջինը «տղազրկվել էր «Չարոն-Սիփորում», ուրախություն դաշտում լիբանանահայերի այն խմբին, որով հավանում են նրան: Նրան է երազում են նորից իր անվան արժանի քաղաքացիական վրա տեսնել «Արարատին», որի հարթանակները տարիներ շարունակ ոգեւորել են քեյրուսահայերին:

Ճուճա Պոլզարն առաջին անգամ աշխարհի չեմպիոնուի

Խաղանկայում ժամկէտից շուտ ավարտեց շախմատի կանանց աշխարհի առաջնության եզրափակիչ մրցախաղը աշխարհի չեմպիոնուի Սե Չժուճի (Չինաստան) եւ հավակնորդուի ժուճա Պոլզարի (Ռուսաստան) միջեւ: 13-րդ դարձախաղում ժուճա Պոլզարը հաղթելով Սե Չժուճին, վստահեց 8,5 միավոր եւ առաջին անգամ դարձավ աշխարհի չեմպիոնուի: Մրցախաղի վերջնական արդուճն է 8,5-4,5: Աշխարհի նորընձա չեմպիոնուի առաջնությունը եզրափակիչ մրցախաղում անախառն էր: Այդ է վկայում նաեւ խոսքը հաշիլը: ժուճա Պոլզարի հաջողությունը ամենեւին դաշտահալան չէ: Պոլզար տուրերի մասին շախմատային աշխարհը վաղուց դիտել էր: Անակնկալը տեւես այն էր, որ աշխարհի առաջնության նախորդ քրջափուլում ժուճան չկարողացավ հասնել եզրափակիչ:

Խաղանկայում ժամկէտից շուտ ավարտեց շախմատի կանանց աշխարհի առաջնության եզրափակիչ մրցախաղը աշխարհի չեմպիոնուի Սե Չժուճի (Չինաստան) եւ հավակնորդուի ժուճա Պոլզարի (Ռուսաստան) միջեւ: 13-րդ դարձախաղում ժուճա Պոլզարը հաղթելով Սե Չժուճին, վստահեց 8,5 միավոր եւ առաջին անգամ դարձավ աշխարհի չեմպիոնուի: Մրցախաղի վերջնական արդուճն է 8,5-4,5: Աշխարհի նորընձա չեմպիոնուի առաջնությունը եզրափակիչ մրցախաղում անախառն էր: Այդ է վկայում նաեւ խոսքը հաշիլը: ժուճա Պոլզարի հաջողությունը ամենեւին դաշտահալան չէ: Պոլզար տուրերի մասին շախմատային աշխարհը վաղուց դիտել էր: Անակնկալը տեւես այն էր, որ աշխարհի առաջնության նախորդ քրջափուլում ժուճան չկարողացավ հասնել եզրափակիչ:

Մրցավարներն էլ դաստաստվում են

Նոր մրցաշրջանին դաստաստվում են նաեւ մրցավարները: ՀՀ ֆուտբոլի ֆեդերացիան իր միջոցներով ուսումնասիրողական հավաք է կազմակերպել մրցավարների համար: Դրանցից 11ը, որով հիմնականում ստաստակելու են բարձրագույն խմբի առաջնության խաղերը, հիմա գտնվում են Սոչիում, որտեղ հավաքը ղեկավարում են Սեդրակ Առաքելյանն ու Ալավա Ղազարյանը: 18 մրցավարներ իրենց հերթին հանգրվանելով Երեւանի «Շիրակ» հյուրանոցում ուսումնասիրողական հավաքին զուգորդում են գործնական մրցախաղերում Ռուդոլֆ Միխանյանի հուշամրցաշարում: Այստեղ հավաքը ղեկավարում են Ռեյմունդ Ավետիսյանն ու Գրան Լարինյանը:

Մամիրապ կրկին առաջինն է

Սան Խոսեում տեղի ունեցած միջազգային մրցաշարի եզրափակիչում Փիլ Մամիրապը (ԱՄՆ) հաղթելով իր հայրենակից Անդրե Ադամին, կրկին սկսեց գլխավորել համաշխարհային դասակարգման ցուցակը:

Մամարանչը մտադիր է շարունակել ղեկավարել ՄՕԿ-ը

Երեւան, 21 Փետրուար, ԱՐՄԵՆՊԵՏ. «Ռոյթեր» լրատվական գործակալությունը տեղեկատվություն է տարածել, որի համաձայն ՄՕԿ-ի նախագահ Խուան Անտոնիո Մամարանչը (Բուրնդի) մտադիր է ՄՕԿ-ի նախագահի առաջիկա ընտրություններում նորից առաջադրել իր քեյրուսությունը: Դրա համար անհրաժեշտ է, որ կանոնադրույան մեջ հասակային ընտրի փոփոխություն մեզվի (Մամարանչը 76 տարեկան է), որը թույլ տա 75-ն անց մարդու զբաղեցնել այդ դասը: Անցյալ տարի Քուրդուրեանը կայացրած ՄՕԿ-ի նախագահում համարյա հաջողվեց հասնել դրան: Մամարանչը ՄՕԿ-ի նախագահ է ընտրվել 1980 թվականին, երբ Մոսկվայի օլիմպիական թուրքից հետո, այն ժամանակվա նախագահ լորդ Քիլանինը հրաժարական տվեց: Այս դաստաստում է, Ա. Մամարանչի ամենամեծ նվաճումն է համարվում ՄՕԿ-ի ներքին ֆալստական տարածայնությունները հարթելը եւ այն իննուորույն, ֆինանսապէս հզոր դարձնելը:

Չոնաթան Էդվարդսը աշխարհի լավագույն մարզիկ

Լրագրողների միջազգային ֆեդերացիան 1995 թ. աշխարհի լավագույն մարզիկ է ճանաչել Լոնգսթի աշխարհի չեմպիոն ու օկուրայալը Չոնաթան Էդվարդսին (Մեծ Բրիտանիա): Տարածալուր այս նախագահը լուրջ առաջինն էր աշխարհում, որ կարողացավ հաղթանակել 18 մետր սահմանակիցը: Անցյալ տարի նա աշխարհի օկուրայալը հասցրեց 18 մ 29 սմ, եւ միակ մարզիկն էր, որ ցույց տվեց 18 մետրից բարձր արդուճն: Համեստաբարյան համար անձն, որ երկրորդ տեղում գտնվող Քեյրուսը (Մամարանչ) ցույց է տվել 17 մ 92 սմ արդուճն: Ուշագրավ է, որ աշխարհի անցյալ տարվա ուժեղագույնների ցուցակում ընդգրկված է նաեւ գյումերի Արմեն Մարտիրոսյանը, որը 17 մ 12 սմ արդուճնով 16-րդ տեղում է:

ՏԵՎԱԿԱՆ, ԿԱՅՈՒՆ ԵՎ ՇԱՀԱՎԵՏ ԳՈՐԵՍ ՍՎԵՆԼՈՒՒ ԲԱՅԱՌԻԿ ՀՆԱՐԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՊՂԻ ԵՐԿՐԵՐԻ
ՃԱՊՈՒՆԱՆ ԱՐՏԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ԱՄԵՆԱՀԱՅՏՆԻ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ
Ներկայացուցությունը փնտրում է ներկայացուցիչ Հայաստանում:
Եթե Դուք օժտված եմ վերլուծական մասնագետությամբ, մարդկանց հետ աշխատելու, նրանց նոր գաղափարներով հետաքրքրելու կարողությամբ ու կազմակերպողական ունակություններով եւ, եթե ի լրումն այդ ամենի, Դուք կամ Չեր ընկերությունն ունի ֆինանսական արտակալ փնտրումներ եւ դաստաստ է լայն որոնմանային գործունեության, կարող եմ հարդուրել ձեզ կուրյուններ Չեր եւ Չեր ընկերության վերաբերյալ հետազոտել:

ARROW TRADING COMPANY, L. L. S. Marketing Division P. O. BOX 25787
17305 Arbib Tower Dubai, UAE, Tel.: 9714-272339, Fax: 9714-238129

A MAJOR OPPORTUNITY FOR A LASTING AND PROSPEROUS BUSINESS VENTURE.
Are you Influential, Analytical, Organized, Innovator, Team Player?
If so,
The CIS Representative for the most PRESTIGIOUS BRAND NAMES OF JAPANESE PRODUCTS is looking for a prospective Agent in Armenia.
Qualified parties with reasonable assets may send their firm's and personal information to the following address.
ARROW TRADING COMPANY, L. L. S. Marketing Division P. O. BOX 25787
17305 Arbib Tower Dubai, UAE, Tel.: 9714-272339, Fax: 9714-238129

